

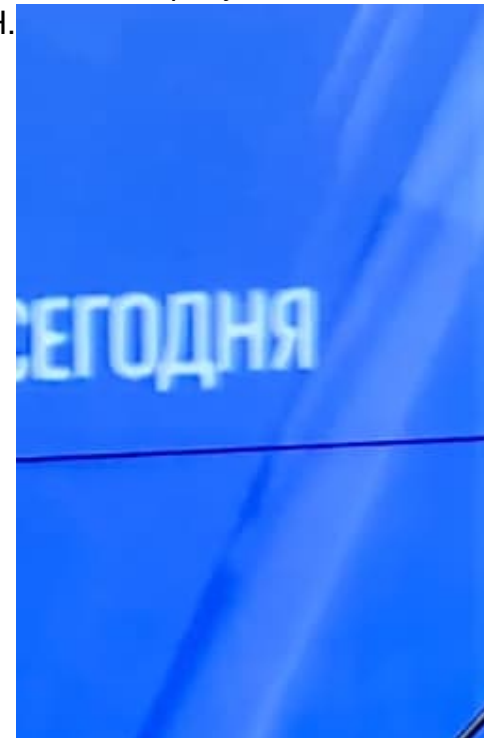
ИА Регнум је 25. јануара организовало округли сто на тему: Да ли је могуће спасити српско Косово?

Драгана Трифковић, директор Центра за геостратешке студије, узела је учешће у раду конфцеренције и том приликом је истакла:

Пре свега бих желела да се захвалим Регнуму на организацији округлог стола која се тиче најважнијег српског националног питања.

Рећи ћу нешто о војно-безбедносној ситуацији у вези са Косовом и Метохијом.

Агресија на Србију 1999. године је окончана потписивањем Кумановског споразума, а дан касније је усвојена Резолуција 1244 у Савету безбедности УН.

Договорено је да се српске војно-безбедносне снаге повуку са територије аутономне покрајине Косова и Метохије и да контролу над територијом преузму цивилне и војне међународне снаге под покровитељством УН и уз учешће НАТО.

Резолуцијом 1244 је потврђено да ће се поштовати територијани интегритет и суверенитет СР Југославије, односно Србије која је правни наследник. Међународне снаге су преузеле обавезу демилитаризације терористичке Ослободилачке војске Косова, као и стварање услова за повратак свих прогнаних лица са територије Косова и Метохије.

Према Резолуцији 1244, гарантује се повратак одређеног броја српског полицијског и војног особља до 1000 за тачно одређене намере.

Оно што је важно да напоменемо, то је да међународне снаге нису испуниле обавезу да обезбеде услове за нормалан живот свих грађана на територији Косова и Метохије до дана данашњег и да је на територији Косова и Метохије извршен погром над српским становништвом као и уништење имовине, за време мандата међународних снага. Од доласка међународних снага на Косово и Метохију 1999. године, прогнанао је преко 250 хиљада Срба који још увек живе као интерно расељена и прогнана лица.

Такође српске власти након 2008. године и одласка Демократске странке Србије у опозицију, нису покретале питање повратка српске војске и полиције на територију Косова и Метохије у складу са Резолуцијом 1244.

2010. године је донета одлука на нивоу УН да се ЕУ укључи као посредник у дијалогу између Београда и Приштине, ради решавања техничких питања без довођења у питање статуса Косова.

Проблем је што су технички преговори довели до одређених споразума који су у сукобу са Уставом Републике Србије и међународним правом.

Ово се нарочито односи на Бриселски споразум из 2013. године који је довео до коначне демонтаже институција државе Србије на територији Косова и Метохије, када је постављена граница између Косова и остатка Србије, када је постојећи правосудни систем интегрисан у систем независног Косова и када су припадници српске цивилне заштите приморани да се интегришу у косовску полицију, а Срби на Косову и Метохији присиљени да гласају на нелегалним изборима које је расписало независно Косово .

Пребацивањем преговора о Косову и Метохији у Брисел, а затим и у Белу кућу, западне земље желе да дођу до коначног решења за Косово и Метохију заобилазним путем ван правно-законских оквира и на штету територијалног интегритета Републике Србије.

Уместо демилитаризације ОВК ова терористичка организација је трансформисана у војску Косова, противно Резолуцији 1244, што представља велики безбедносни ризик за Србију и регион Балкана.

Српска листа која учествује у раду нелегалних приштинских институција уз подршку државног руководства Србије, ушла је у Владу ратног злочинца Харадинаја, под образложењем да жели да спречи формирање војске Косова. Међутим 2018. године је косовска влада формирала војску Косова, а Српска листа није изашла из власти.

На седници Савета безбедности УН, руска делегација је више пута инсистирала на томе да је формирање војске Косова нелегалан и безбедносно ризичан потез, док српска делегација није спомињала овај проблем.

У прилог томе говори и чињеница да је Српска листа гласала у Скупштини Косова за слање припадника такозване војске Косова у НАТО мировну мисију у саставу америчких трупа, што не би учинила без одобрења државног руководства Србије.

Овакви потези иду у прилог заокруживању косовске независности и увођењу Косова у НАТО што је нескривени циљ приштинских власти. Извештаји о ситуацији на Косову и Метохији говоре о континуираним нападима на српско становништво, српске куће, манастире и гробља, који не престају.

Где је решење?

Србија треба да прекине одмах учешће у Бриселским преговорима због непоштовања већ постигнутих договора албанске стране и да инсистира на повратку свих преговора о

Косову и Метохију у УН.

Србија треба да затражи директну дипломатску подршку Руске Федерације.

Србија треба да покрене иницијативу за повратак преко 250 хиљада прогнаних Срба на територију Косова и Метохије.

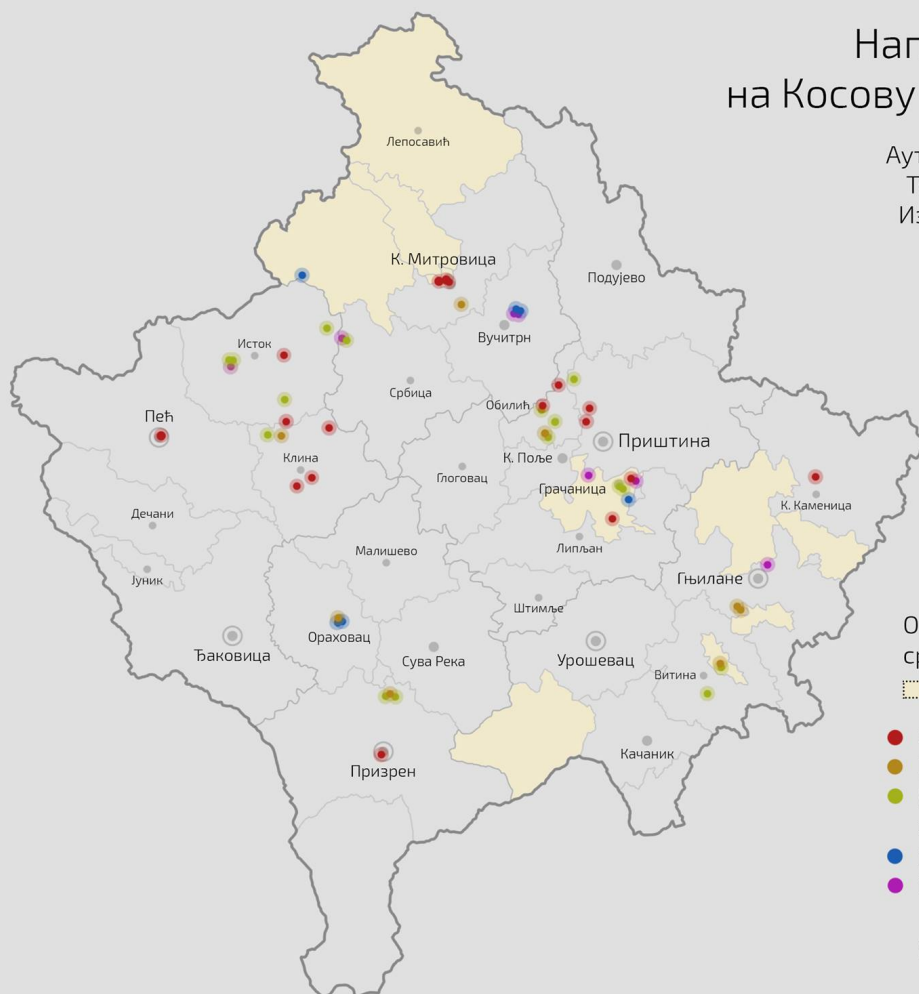
Србија треба да инсистира на укидању нелегалне војске Косова и повратку српског војно-полицијског особља на територију Косова у складу са Резолуцијом 1244.

И коначно, Србија треба да инсистира на пуноправном поштовању важеће Резолуције 1244, која је гарант очувања територијалног интегритета Србије.

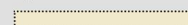
У прилог тврдњама да се безбедносна ситуација на Косову и Метохији није променила, говори фотографија на којој су мапирани напади на Србе на Косову и Метохији у току претходне године (аутора Душана Дачића) .

Напади на Србе на Косову и Метохији у 2020.

Аутор: Душан Дачић
Twitter: @Duyo96
Извор: Kossev.info

Општине на КиМ са већинским српским становништвом

- Физички и вербални напади (17)
- Паљења и рушења кућа (8)
- Обијања, оштећења кућа и крађе (16)
- Напади на јавну имовину (6)
- Графити (7)

Укупно: 54 напада у 2020.

Profile picture of Dragana Trifkovic on Facebook, showing a black and white image of a person's face.

